

- IX. Opfordring til Kredsene om at gøre Forarbejder til, at Dansk Kvinde-samfund til næste Valgdag kan staa forberedt paa at kunne spørge Valgkandidaterne, om de vil arbejde for, at der i førstkomende Rigsdagssamling gennemføres en Lov, hvorved Kvinderne — gifte som ugifte — faar kommunal Valgret.

Styrelsen.

Kl. 6—8. Middagspavse.

„ 8. Fortsættelse af Forhandlingerne.

- X. Forhandling om, hvad der kan gøres for at formindske de tiltagende voldelige Overfald paa Kvinder.

Fru Stampe Feddersen.

- XI. Forhandling om „Muligheden og Betydningen af at formaa Dagbla-

dene til at undlade at optage Meddelelser om Sædelighedsforbrydelser, Selvmord o. l.“

Koldingkredsen.

- XII. Valg af 6 ny Medlemmer til Fællesstyrelsen, af Tilsynsmænd og Stedfortrædere samt Repræsentanter til Dansk Kvinderaad og Kvindernes Bygning.

- XIII. Fastsættelse af Samlingsstedet for næste Fællesmøde.

Den ny Styrelse holder konstituerende Møde.

Fredag den 14. Juli

er Mødets Deltagere af Hjørringkredsen indbudt til en Udflugt til Lønstrup.

Sankt Hansfesten paa Skamlingsbanken 1905.

Hvert Aar d. 24de Juni samles Sønderjyderne til Fest paa Skamlingsbanken med deres danske Brødre og Søstre.

Det er en smuk og stemningsfuld Fest. Hjertet banker varmt af Kærlighed til Fædrelandet, naar man paa dette naturskønne Sted, rigt paa historiske Minder, hører Folkemængden istemme de gamle, kendte Toner, og man føler, at her er ganske særlige Betingelser til Stede for at faa Folk i Tale, fordi Hjerterne paa Forhaand er aabne og modtagelige for enhver god Sæd, som kastes ud.

Det ligger uden for dette Blads Opgave at bringe et Referat af Talerne, som holdtes af Hr. Pastor Møller fra Slagelse, Hr. Pescheke Køedt og Sønderjyden Peder Skau.

Kun en ganske enkelt Del af Mødet kunde vi ønske at udtale os om, den Del nemlig, som angaar os Kvinder. Det forekommer os at have Interesse for „Kvinden og Samfundet“s Læsere at erfare, at man endnu i det Herrens Aar 1905 hædrer os paa Skamlingsbanken ved Afsyngelsen af „Sparsomt i Norden“ og „Vi har sagt det saa tit“.

Vi trøstede os i Begyndelsen med, at det vel var saadan en gammel Tradition, som ikke burde brydes ved denne Fest, og da saa Hædersgæsten, Peder Skau, begyndte at tale om, at enhver havde sit Pund, som kunde og burde anvendes i Samfundets Tje-

neste og om den store Indflydelse, som Kvinderne formaaede at udøve, da lyttede vi i spændt Forventning efter at høre et Ord om, at Tiden vel nu snart maatte være inde, da ogsaa Kvinderne fik Lov at anvende deres Pund, da man ikke længer lod dem staa uden for Lovgivnings- og Samfundsarbejdet, hvor deres Kræfter tiltrænges, og ikke mere afviste deres retfærdige Krav.

Men nej, saaledes lød Talen ikke. Man henviste os med smukke Ord til at udøve vor Indflydelse gennem Mændene, anspore og opmande dem til at gøre deres Pligt; men vor stedse voksende Trang til at udøve *direkte* Indflydelse, den hele Bevægelse, der samler flere og flere Kvinder om sig, nævnedes end ikke med et eneste Ord.

Man istemte med god Vilje: „Vi har sagt det saa tit“, men ingen fandt Anledning til at bemærke, at disse gamle, højtravende Studentervisere fra Midten af forrige Aarhundrede om Kvindens Magt og Dejlighed faar en stedse mere parodisk Klang i danske Kvinders Øren, efterhaanden som den ene Rigsdagssamling sluttet efter den anden, uden at Mændene viger en Tomme for at give Plads for os, skønt mere end et Parti har anerkendt vore Krav som billige og retfærdige.

At man saaledes i Talen til Kvinden fuldstændig ignorerede hele Kvindebevægelsen, der dog netop nu tager stærk Fart, vakte i saa meget højere Grad vor Forundring, som det netop er i Højskolekredsene, at „Dansk Kvindesamfund“ har fundet venlig Modtagelse